



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1229/07
29.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Slobodana Dražića, članova veća, u sporu tužilje AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja odluka i isplate zarade, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 437/07 od 19.4.2007. godine, u sednici održanoj 29.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBACUJE SE revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 437/07 od 19.4.2007. godine, u delu u kome je preinačena presuda Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici P.1. br. 78/06 od 17.11.2006. godine, u delu u kome je poništeno kao nezakonito rešenje tuženog od 12.12.2005. godine, kojim je tužilja udaljena sa posla.

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 437/07 od 19.4.2007. godine u preostalom delu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici P.1. br. 78/06 od 17.11.2006. godine, uvojen je tužbeni zahtev tužilje pa je poništeno kao nezakonito rešenje tuženog od 12.12.2005. godine kojim je tužilja udaljena sa posla, poništeno je rešenje tuženog od 9.2.2006. godine kojim je tužilji otkazan ugovor o radu i obavezan je tuženi da tužilju vrati u radni odnos i rasporedi na poslove i radne zadatke u skladu sa stručnom spremom, obavezan je tuženi da je isplati na ime neisplaćenih zarada iznose bliže navedene u prvostepenoj presudi počev od decembra 2005. godine do oktobra 2006. godine sa pripadajućom zakonskom kamatom i da joj uplati doprinose na ime PIO radnika kod RF PIO u korist i za račun fonda za tužulju, za period od decembra 2005. godine do oktobra 2006. godine u iznosima obračunatim na dan uplate. Obavezan je tuženi da tužilji na ime troškova parničnog postupka isplati 56.200,00 dinara.

Okružni sud u Sremskoj Mitrovici je presudom Gž. br. 437/07 od 19.4.2007. godine žalbu tuženog uvažio i presudu Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici P.1. br. 78/06 od 17.11.2006. godine preinačio tako što je tužbeni zahtev tužilje odbio u celosti kao neosnovan.

Protiv navedene drugostepene presude tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu člana 399, 403. i 401. stav 2. ZPP Vrhovni sud je našao da je revizija delimično nedozvoljena, a delimično nije osnovana.

Tužilja je postavljenim tužbenim zahtevom između ostalog, tražila poništaj odluke tuženog od 12.12.2005. godine kojim je udaljena sa posla do okončanja disciplinskog postupka.

Prema odredbi člana 439. ZPP („Službeni glasnik RS“, br. 125/04) koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine, revizija je dozvoljena u sporovima o zasnivanju, postojanju i prestanku radnog odnosa.

Kako je prvostepena presuda doneta posle 23.2.2005. godine, a u pogledu odluke o privremenom udaljenju se ne radi o sporu o zasnivanju, postojanju i prestanku radnog odnosa iz člana 439. ZPP, niti se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, u smislu člana 394. stav 2. ZPP revizija tužilje u tom delu nije dozvoljena.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u preostalom delu, Vrhovni sud je našao da je revizija tužilje neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju tužilja u reviziji ukazuje, jer su razlozi o odlučnim činjenicama jasni i bez protivurečnosti.

Tokom postupka je utvrđeno da je tužilja počev od 1991. godine obavljala poslove matičara na __ farmi tuženog u VV, pa je pored drugih vodila i matičnu i drugu evidenciju u stočarskoj proizvodnji. Za kontrolu uginuća stoke bio je zadužen GG. Dana 5.12.2005. godine u prisustvu tužilje upravnik ove firme DD je obavio razgovor sa rukovodiocem tehnologije proizvodnje ĐĐ, vezanog za likvidaciju duga prema EE, vlasniku SZR od kojeg je nabavljao kreč za dezinfekciju. Dogovoreno je da se navedeno dugovanje proknjiži kroz uginuće iz kategorije zalučene ____. Narednog dana 6.12.2005. godine upravnik je telefonom rekao tužilji da prenese rukovodiocu ĐĐ i

da će doći vozilo da se utovari 15 komada priplodnog materijala za EE, a da portir ZZ u portirskoj knjizi ne evidentira vozilo koje uđe. Tužilja je postupila po nalogu upravnika, obavestila ĐĐ i ŽŽ. ___ su isporučeni EE, a izveštaj je načinio ĐĐ, kao da se radi o 15 komada zalučenih ___ koja su uginula, a sve ovo bez saznanja GG koji je zadužen za kontrolu uginuća stoke i koji se kritičnog dana nalazio na službenom putu. Po nalogu upravnika, a nakon izvršene interne kontrole za koju je upravnik saznao, ĐĐ je sačinio redovne otpremnice za ___ koji su isporučeni EE gde je navedeno da je plaćanje izvršeno kompenzacijom, da bi potom istog dana EE izvršio uplatu na blagajni tuženog za sporne ___. U pogledu spornog događaja nije pokrenut krivični postupak protiv zaposlenih. Samostalna zanatska radnja, vlasništvo NJNJ je tuženom dugovala iznos od 14.500,00 dinara.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje nižestepeni sud je našao da se u ponašanju tužilje nisu stekle povrede radne obaveze propisane članom 14. stavom 1. tačka 3. Ugovora o radu, odnosno da nije bilo zloupotrebe službenog položaja i prekoračenja datih ovlašćenja.

Okružni sud u Sremskoj Mitrovici, navedeni zaključak prvostepenog suda nije prihvatio i preinačio je prvostepenu presudu tako što je tužbeni zahtev tužilje kao neosnovan u celosti odbio.

Polazeći do ovako utvrđenog činjeničnog stanja drugostepeni sud je pravilno zaključio da je osporena odluka o prestanku radnog odnosa tužilje zakonita.

Tužilji je kao dugogodišnjem radniku tuženog moralo biti poznato da je nalog protivan internim pravilima i da ovakve radnje predstavljaju zloupotrebu službenog položaja i prekoračenja datih ovlašćenja. Povreda radne obaveze spada u otkazne razloge ponašanja zaposlenog ako je utvrđena ugovorom o radu. U konkretnom slučaju navedena povreda zloupotreba službenog položaja utvrđena je ugovorom o radu, članom 14. stav 1. tač.3. kao povreda radne obaveze. Nepoštovanje radne discipline, takođe, pripada grupi otkaznih razloga ponašanja, a reč je o ponašanju zaposlenog koji narušava radnu disciplinu ili je takve prirode da ne može da nastavi rad kod poslodavca. Ono se ne normira kao dispozicija kakve radnje, već kao standard određenog značaja a ne određene sadržine, koji se u istom smislu javlja u različitim pojavnim oblicima ali tako da se ne može tolerisati. Stoga, suprotno shvatanju prvostepenog suda, drugostepeni sud je i po stanovištu Vrhovnog suda pravilno zaključio da su ispunjeni zakonski razlozi za otkaz ugovora o radu tužilji zbog povrede radne obaveze odnosno ponašanja zbog koga ne može da nastavi rad kod tuženog poslodavca.

To su razlozi što je Vrhovni sud na osnovu člana 404. i 405. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM